

Legile se aplică și pe net

„Dreptul de a fi uitat”

de Zugravu Ana-Maria, cls. a X-a F,
C. N. „Calistrat Hogaș”, Piatra-Neamț

În cadrul acestui eseu am ales tema „Dreptul de a fi uitat”, deoarece mereu am considerat că, atunci când săvârșim anumite acțiuni care se dovedesc a fi greșite, în viziunea celor din jur ni se pune o anumită etichetă, care ori este ștersă foarte greu, ori niciodată, iar lucrul acesta ne afectează nu numai imaginea, ci și universul emoțional, psihologic sau lumea interioară.

Dreptul de a fi uitat este reglementat de **Regulamentul UE Nr. 679/2016** și reprezintă dreptul persoanei vizate de a obține ștergerea datelor cu caracter personal, deținute de un operator, chiar și în cazul în care acestea au fost obținute în mod legal de către operator. Reclamantul are dreptul să solicite eliminarea rezultatelor afișate de motorul de căutare Google, privind persoana sa.

Pentru a beneficia de acest drept de a fi uitat, întâi trebuie să respectăm anumite reguli sau niște pași. Orice persoană trebuie să aibă responsabilitate și să răspundă de acțiunile pe care le săvârșește, oricât de grave sunt. Răspunderea este, în primul rând, etică sau morală, iar orice faptă trebuie conștientizată și asumată, așa cum reiese și din acest proverb: „Minciuna recunoscută este pe jumătate iertată”. În al doilea rând, dacă fapta săvârșită este gravă, răspunderea este și penală.

Dacă în această societate oamenii nu ar respecta norme, nu ar mai funcționa întregul sistem social. De aceea, o persoană care este corectă nu ar dori niciodată să provoace vreunui seamăn rău și, după săvârșirea unor fapte reprobabile de către cineva, dar nu atât de grave totuși, ar trebui să ajute să se uite ceea ce a făcut acea persoană sau măcar să nu exagereze situația deja creată. După cum ziceam, dacă greșeala nu implică hărțuirea altor persoane, ci doar viața și bunurile persoanei care a săvârșit acțiunea, trebuie să te gândești dacă ochii care te privesc sau vocile care rostesc numele tău și te înjosesc merită ascultate.

În această viață te naști cu un nume, probabil o reputație creată prin părinți, dar, atunci când ești conștient că poți evolua, numele ți-l faci singur. Această temă m-a mai trimis cu gândul și la vorbele scriitorului american Bill Gothard: „Libertatea nu ne dă dreptul de a face ceea ce vrem, ci puterea de a face ceea ce trebuie.” Din acest citat înțeleg că noi, oamenii, avem o multitudine de opțiuni în viață. Pe lângă faptul că trebuie să respectăm legile când alegem ceva, deoarece, dacă oamenii nu sunt egali și nu se respectă, societatea cade, avem și liber-arbitru. Atunci când suntem tentați să facem ceea ce ne-ar putea compromite reputația, consider că nu ar trebui să ne gândim neapărat la opinia celorlalți, deoarece sunt lucruri efemene; ar trebui mai degrabă să realizăm o introspecție: am tras atât să mă înjosesc singur?, dacă pot mai mult, de ce nu lupt pentru ceea ce îmi doresc și mă las doborât?

Un exemplu pe care îl consider potrivit pentru această temă aleasă este povestea unei vechi cunoștințe de-ale mele, care, în opinia mea, merită în mare parte acest drept de a fi uitat. Ca orice

adolescentă, cum sunt și eu, există tot felul de metode prin care ne putem distruge reputația foarte ușor. Colega mea, pornind de la o fată cuminte, care învăța, pentru atenția unui băiat, i-a trimis acestuia poze intime cu ea, pe care el le-a distribuit ulterior prietenilor. Pozele nu au fost uitate nici măcar după câțiva ani de la trimitere. Dacă stăm să analizăm foarte bine situația, ea a fost într-un fel și o victimă a aceluși băiat, prin abuzul de încredere. Acesta putea fi pedepsit penal, doar dacă fata făcea plângere după maximum 3 luni, doar ca lucrul acesta nu s-a întâmplat. Nu consider că această greșală nu poate fi uitată în timp, doar că, dacă ea a suferit atât, băiatul trebuia să fie neapărat pedepsit penal pentru distribuirea acelor fotografii intime. Din păcate, aceasta este una dintre înșelăciunile de care ar trebui să ne ferim și pe care o folosesc „micii escroci” de oriunde și de oricând: îți promit totul, dar te mint fără scrupule, dând dovadă de ipocrizie, iar, ulterior, de cinism, și ajungi să pierzi chiar mai mult decât ai oferit.

Pentru că sunt pasionată de a ajuta persoane care au suferit abuzuri și pentru a le face să se redreseze, pentru că îmi place să lupt pentru a obține ceea ce îmi doresc și pentru a proteja drepturile tuturor oamenilor, îmi doresc de mică să devin avocat. Pentru aceasta mă interesează legislația, respectiv drepturile omului. Consider că predarea educației juridice este necesară în școală. În felul acesta, elevii și-ar cunoaște mai bine atât drepturile, cât și obligațiile și am avea o societate mult mai corectă.

Revenind la tema noastră, „Dreptul de a fi uitat” vizează mai ales tinerii care devin victime în mediul online. Acestora le este lezat dreptul la propria imagine, la intimitate și confidențialitate, iar agresorii online sunt, de cele mai multe ori cunoscuți. De aici, până la pornografia infantilă sau la Dark Web, nu mai este o cale atât de lungă.

Pentru a nu cădea în această capcană, trebuie să fim precauți și să nu ne lăsăm înșelați, trebuie să discernem între esență și aparență. Consider că, pentru a fi protejați, pe lângă cunoașterea legislației, provenită în mare parte de la instituțiile competente, trebuie să ilustrăm o relație sinceră cu familia noastră, indiferent de sexul pe care îl avem. Se consideră că băieții sunt mai puțin expuși pericolelor, dar nu este valabil în toate situațiile. Pornografia infantilă, homosexualitatea și alte abuzuri îi pot pune în pericol și pe aceștia. Victima, dacă nu are o legătură strânsă cu familia, pentru a primi sfaturi care să o conducă spre alegerea corectă, poate fi ușor influențată.

La polul opus, trebuie conștientizate cazurile de abuz în sânul familiei. Acestea, din păcate sunt cel mai puțin cunoscute și pedepsite. Copilul trăiește un abuz multiplu, nu numai fizic, sexual, ci și emoțional. Devenind o victimă a celor care trebuie să îi ofere siguranța și a celor în care ar fi trebuit să se încreadă deplin, copilul nu știe cum să reacționeze și cui să ceară ajutorul. Se teme că imaginea i-ar fi afectată sau că ar putea fi abandonat. În această situație, trebuie să existe o legătură strânsă cu profesorii, mai ales cu dirigintele. Acesta poate observa schimbarea de comportament a copilului sau emoțiile acestuia și îl poate încuraja să se confeseze. De asemenea, un rol esențial îl are consilierul educativ, la care elevii ar trebui să apeleze cât mai des.

O altă situație vizează supraviețuitorii de cancer, care solicită dreptul de a fi uitat, în urma discriminării pe care au trăit-o în momentul în care au vrut să acceseze împrumuturi bancare sau să își facă asigurări. Deși persoanele se vindecaseră de această maladie cu mult timp în urmă, erau considerate necreditabile. România este una dintre puținele țări din UE care au adaptat legea dreptului de a fi uitat pentru bolnavii de cancer. În Europa, pe lângă România, mai există 5 țări care au introdus această lege: Franța, Belgia, Luxemburg, Olanda și Portugalia. Proiectul de lege, care va fi probabil aprobat și de alte țări, prevede ca persoanele adulte, vindecate de cancer de cel

puțin 10 ani (sau chiar mai mult în cazul leucemiei), nu sunt obligate să menționeze faptul că au suferit de această boală, atunci când fac demersurile necesare pentru un împrumut bancar.

Mi se pare potrivit să se demareze cât mai multe programe care să încurajeze aceste persoane care au ajuns victime în dorința de a se vindeca și apoi să aibă puterea să povestească ceea ce au pățit celor din jur, pentru a-i feri de lucruri negative și a-i îndruma spre cineva care îi poate ajuta. Nu e ușor mereu să poți recunoaște în ce situații ai fost nevoit să ajungi și să conștientizezi că o parte din vină a fost și a ta pentru că nu ai spus „nu” la timp.

Prin acest eseu mi-am dorit să îmi expun părerea în legătură cu acest drept de care beneficiază multă lume, dar nu întru totul, deoarece oamenilor nu li s-a dat acel avânt de care avem nevoie cu toții uneori pentru a fi conduși spre armonie sau chiar spre fericire. Dacă am greșit o dată, nu înseamnă că întreaga noastră viață va fi așa (umbrită de faptele anterioare), ci că, de fapt, putem schimba aproape tot, dacă ne dorim cu adevărat.